

מתנות עניים, בחסד וברחמים,
באופן-חדש לכל המורים
לקיים: ויהיו עניים בני ביתך...

שירים למורה

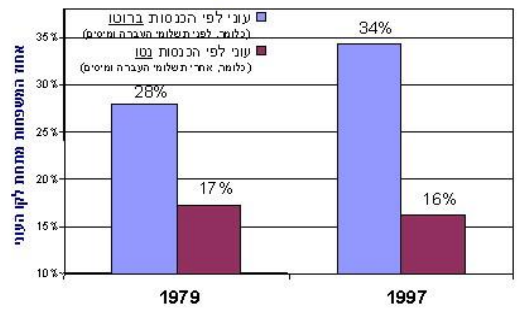

לעניות דעתי...
מרדי

המורים בחינוך הממלכתי = 99%

אחוז מכלל המשפחות באוכלוסיה
החיות מתחת לקו העוני

מקור: המדענים, המוסד לביטוח לאומי

דו"ח "שוועת עניים"

בקרב משפחות המורים יותר
מחצי מיליון ילדים עניים

אופק חדש! על פי פסק הרמב"ם: טוב להרבות במתנות
לאביונים יותר ממשלוח מנות
שוועת עניים: מצב המורים בישראל צפ בדו"ח קשה ביותר -
"מאז ימי המן לא היו גזירות כאלה". דו"ח מביש ומחפיר ביותר,
שאפילו האחדשרפנים (מי??) לא היו חותמים על תקנות כאלה.
רואים את שר האוצר באטימות עיניים "יעני" לא רואה ולא שומע.
אבל... עוד יבוא היום - וכמו בימים ההם יהיה בזמן הזה: ונהפוך
הוא. וכל מורה עוד יהיה שר האוצר... אני מבטיח. רק אל תשכחו
להצביע בבחירות להסתדרות המורים ואני הוא זה - סמכו עליו -
שאסדר אתכם (סליחה, מה אמרתי....?).
עצרת "תפילה לעני" מול כותל הקיר.. בחדר מורים.

תפילה לעני...

**מתנות לאביונים – הסיפור המלא...
 בעמוד הבא!**

**מתנות לאביונים – הסיפור המלא...
 בעמוד הזה!**

מעשה בזוג מורים, שאירע ביום תענית אסתר,

לפני קריאת המגילה. השמש כמעט שקעה, ובבית הכנסת שקט, דממה. כל העיניים של הקהל היו נשואות אל הרב הגדול, רבי יצחק. והרב ישב במקומו, מחשבותיו מרחפות בעולמות רחוקים. השמש ניגש אל הרב, ואמר לו: אשה אחת באה לשאול על תרנגולת, והיא מחכה לך בחוץ. הרב התנער מחלומותיו, קם ויצא אל האישה, הסתכל עליה ועל התרנגולת שבידה, ואמר לה: זו טריפה!!! שאל אותה הרב למעשיה ופרנסתה, ושמע כי - היא מורה - ענייה מרודה היא, ובעלה - גם הוא מורה - כבר נעשה חולה יאוש. אמר הרב: אני מבטיח לך, שהקב"ה לא ישכח אותך, תהיה לך תרנגולת כשרה ומאכלים טובים לחג. ועתה לכי לשמוע את קריאת המגילה. הרב לבש את גלימתו ורץ אל ביתו. כל בני הבית היו בבית הכנסת. נכנס הרב אל המטבח, פתח את המזנון, והוציא מהר את כל המטעמים שהכינה אשתו לחג, חלות, אוזני המן, בשר, דגים ועופות. עטף הכול במפה ויצא מן הבית. דרך סמטאות עבר, כדי שלא יראו אותו, עד שהגיע לבית קטן ורעוע. בשקט נכנס, ושם את המאכלים על השולחן.

'מי שם?' - קרא בחרדה המורה-הבעל החולה. 'זה אני, יהודי' - ענה הרב, 'באתי לקיים מצוות משלוח מנות. הבאתי לכם בשר, עופות ועוגות. אכלו חברים אהובים, ושמחו בשמחת חג הפורים...! ברכם הרב ויצא. מהר לבית הכנסת, ופה מהומה, כולם נרעשים ודואגים, לאן נעלם הרב? ובתוך ההמולה, נפתחה הדלת והרב נכנס. עלה והחל קורא את המגילה כמנהגו. עד היום מספרים, שם, שבאותה שנה הוקראה המגילה כמו שאף פעם קודם לכן לא הוקראה, בשמחה ובהתלהבות עד שהגיע לפסוק: "מתנות לאביונים". אז נהרו פניו של הרב. ובבית הרב התחוללה סערה. הרבנית התחילה לצעוק: גנבו לנו את מאכלי החג, העופות נעלמו מהתנור. הרבנית נתקפה פחד. והנה הרב נכנס ובת שחוק על שפתיו ובפיו ניגון. אז ידעה הרבנית כי ידו בגניבה, ונרגעה.

מפגל ההלכה לילדי ישראל. ממשיכים את הדרך בסימן י"ה הנחיל אזהבני ישי. מפעלים חינוכיים לכות מרן הרב מרדכי אליהו זצ"ל
 צוות פיתוח: הרב משה עמיאל - תוכן והלכה 050-9113532 ♦ אפרת נחום - אקלים חברתי, חינוך מיוחד ושפה 052-3985206
 בתי ספר מובילים ♦ veahavta10@gmail.com